

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2026. augusztus - szeptember

50. évfolyam, 508. szám

ÚTRA KELNI ÉS TALÁLKOZNI

A nyári hónapok számunkra is az útra kelésről és találkozásokról szólnak. Természetesen nagy izgalommal és várakozással készülünk ilyenkor. Mind az út, mind a megannyi találkozás sok, mélyen bennem gyökerező érzést szabadít fel. Vallom, jó útra kelni, nagyszerű érzés találkozni!

E gondolatsornak azonban van egy átfogóbb üzenete is számomra. Nevezetesen, életem a számomra kijelölt út megtételéről és találkozások sokaságáról szól. Továbbá minden megtett út a találkozásban nyer értelmet. Ezért minden találkozás egyfajta számadás is.

2026. június 7-én Szent Gellért Egyházközségünk híveivel Stuttgartban, nagy örömmre, papi életemnek 40 éves megtett útjáért is hálát adhattunk. Az ünnepnek ezen része is örök élmény marad számomra. Egy többszörösen is szimbolikus értelmű ajándékot kaptam, egy iránytűt. Rajta primíciás jelmondatom. Azóta is sokszor kezembe veszem ezt az iránytűt. Ilyenkor hosszasan tűnődöm. Köszönet és hála annak a Krisztusnak, aki megszólított, irányt mutatott, útra tett. Amennyiben irányt tévesztettem, figyelmeztetett. Köszönet és hála a megtett útért, azokért az embertársaimért, akikkel úton voltam és vagyok.

Útra keltem, s 2026. június 23-án Mária Radnán azon paptestvéreimmel találkozhattam, akikkel együtt szenteltek

Kép: Tibor atya

pappá 40 évvel ezelőtt. Mondanom sem kell, mind a közös hálaadó szentmise, mind az éjszakába nyúló vacsora, sok élménnyel gazdagított. Jó volt a visszatekintésen túl jövőnket is tervezgetni.

2026. július 5-én pedig ugyancsak közösségünk híveivel, a hagyományos Kis zarándoklat és Családi Nap keretében, a Deggingenben lévő Ave Maria zarándok templomba mentünk el. Itteni elmélkedésben pedig a július 2-ai Sárlos Boldogasszony ünnepéről szóltam, amely Mária és Erzsébet és a szívük alatt hordozott gyermekeik, Jézus Krisztus és Keresztelő Szent János találkozásáról szól. Szűz Mária Jézust hordozta és vitte. Ezért is a találkozás alkalmával elhangzott dicsérő köszöntése, a Magnificat. Irányt mutató ez a találkozás:

fohjt. 8. old.

ÚTRA KELNI A MÁSIKÉRT – SARLÓS BOLDOGASSZONY ÉS A NYÁRI TALÁLKOZÁSOK TITKA

„Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!” (Lk 1,45)

Mária ünnepei végigkísérik az egyházi évet, emlékeztetve minket arra, hogy a Szűzanya szüntelenül jelen van, és az ő sorsának történései üzenetet jelentenek a mi életünkre nézve. Július 2-án, Sarlós Boldogasszony ünnepén egy egészen rendkívüli elindulás titka tárul fel előttünk.

Az anyagi üdvözet és a Szent Fiú fogantatása után Mária a valóságban azonnal útra kelt Názáretből, hogy sietve a hegyekbe menjen (Lk 1,39), s segítse idős rokonát, Erzsébetet, pont úgy, ahogy Nagy Miklós költeménye megfogalmazza ezt a határozott, szeretetteljes mozdulatot: „Bezártad az ajtót, Mentél örvendezve. Nem számoltad az utat, Siettél a hegyre.”

A hosszú, poros hegyi út komoly fizikai nehézséget jelentett a titkot hordozó Máriának. Eközben Júda hegyei között az idős Erzsébet is küzdött a maga helyzetével: gyermeket várt, miközben férje, Zakariás megnémult, így magára maradt a felfoghatatlan csodával. A hozzá siető Mária ezért nemcsak a ház körül, hanem lelkileg is a legnagyobb menedéket hozta el neki – a megértés és a közös titok felszabadító örömét. Ahogy Szent Ambrus fogalmaz: „A Szentlélek kegyelme nem ismeri a késlekedést. Az öröm sietségre készteti.”

Amikor Mária megérkezett a – népünk által az aratás kezdete után Sarlósnak nevezett – „csodavárá nyárba”, a köszöntésére Erzsébet és magzata elteltek Szentlélekkel. Ez az örömdetes rózsafüzér második titka, a felebaráti szeretet mementója. Nem véletlen, hogy a nyugati egyházszakadás idején VI. Orbán pápa épp a Látogató Szűzanya közbenjárását kérte a világ békéjéért. A találkozás valódi

Kép: M.I. által generált kép

lényegére Szent II. János Pál pápa mutat rá: „A látogatás misztériuma az öröm titka. [...] De mi ennek az örömnak az a rejtelmes, rejtett forrása? Jézus.”

Mögötte azonban egy még nagyobb, láthatatlan találkozás rejtőzött: Jézus itt lépett kapcsolatba előfutárával, Keresztelő Jánossal. Bár a világ szemében két magzat közelsége észrevehetetlen, a Szentírás tanúsítja valóságos jelenlétüket. E fenséges pillanatban Isten végtelen bölcsessége mutatkozik meg, emlékeztetve, hogy a rá bízott életben a reménytelen helyzetekre is van megoldás, mert „Isten-nél semmi sem lehetetlen” (Lk 1,37).

Az első földi tabernákulum Mária szíve volt; amikor kilépett Názáretből, Krisztust vitte a világba. Amikor ezen a nyáron át-lépjük szeretteink küszöbét, engedjük el a rohanást, kérjük kölcsön Mária érzéseit, és vigyük magunkkal a legértékesebbet: a bennünk élő Krisztust és a szeretet tiszta csendjét. Ahogy a költő írja az igazi meg-érkezésről:

„Galamb várt a házon,
Ház előtt Erzsébet
Megölelt, áldotta már
Csókja verítéked,
Sarlós Boldogasszony.”

Dr. Czuppper-Váraljai Ágnes

LÉPJ KI A KOMFORTZÓNÁDBÓL! - A NYÁRI LÁTOGATÁSOK LELKI ANATÓMIÁJA

Nyáron megszorodnak a találkozó-sok. Vendégségbe megyünk, rokonokat látogatunk, régi barátokkal ülünk egy asztalhoz. Közben szinte észrevétlenül előkerül a telefon is: egy kép az ebédről, a kertről, a naplementéről, a mosolygó társaságról. Mintha attól válna teljessé a pillanat, hogy meg is mutathatjuk másoknak.

Korunk különös ellentmondása, hogy miközben rengeteg eszközünk van a kapcsolattartásra, egyre nehezebben figyelünk egymásra. Egyetlen perc alatt emberek százainak életébe pillanthatunk bele, de a sok kapcsolat még nem feltétlenül jelent kapcsolódást. A kérdés nem az, készülhet-e fénykép egy szép pillanatról, hanem az: a pillanattért készül a kép, vagy a képért a pillanat?

Van ugyanis különbség aközött, hogy megélünk valamit, és aközött, hogy már közben kívülről nézzük önmagunkat. Vajon hogyan mutat majd ez a kép? Mit szólnak hozzá mások? Miközben távoli ismerősök figyelméért versengünk, könnyen elszalaszthatjuk annak az embernek a tekintetét, aki ott ül velünk szemben.

A valódi találkozás nem mindig látványos. Időt kér, és nem gyorsítható fel. Néha ugyanazt a történetet kell újra meghallgatni egy idős rokontól. Máskor el kell viselni a csendet, amelyben a másik még keresi a szavakat. A figyelem ezért nem pusztán udvariasság, hanem lemondás is: egy időre félre tesszük saját gondolatainkat, terveinket és azt az igényt, hogy mi legyünk a középpontban.

Kép: M.I. által generált kép

Talán éppen ez a komfortzónából való kilépés egyik legcsendesebb formája. Nem messzire utazni, hanem valóban megérkezni. Nem újabb élményt gyűjteni, hanem befogadni azt, akit Isten aznap mellénk adott.

A nyári vendégség így lelki gyakorlattá válhat. Letenni a telefont. Nem siettetni a beszélgetést. Kérdezni, majd valóban meghallgatni a választ. Aki ugyanis ott ül velünk szemben, nem háttér a saját történetünkhöz, hanem egy ember, akit a jelenléte arra hív, hogy kilépjünk önmagunkból, és valóban figyeljünk rá.

Talán évek múlva nem arra emlékszünk majd, hány kép készült azon a nyáron. Hanem egy mondatra, egy tekintetre, egy beszélgetésre, amelyben valaki időt adott nekünk. A figyelem ugyanis a szeretet egyik legcsendesebb formája. Ahol pedig valóban helyet adunk egymásnak, ott Isten számára is hely nyílik.

MÁRIANOSZTRA - PÁLOS KÖVEK A BÖRZSÖNY ZÖLD SZÍNÉBEN

Gyerekkoromban, édesanyámat, aki nagy tisztelője volt a Szűzanyának, láttam először imádkozni a rózsafüzért. Abban az időben arra gondoltam, hogy csak idős asszonyok imádkozzák, de az élet megtanított arra, hogy korosztálytól függetlenül lehet imádkozni és azóta mélyen tiszteltem azokat a férfiakat is, akik egy nemzetközi kezdeményezésre minden hónap első szombatján a templomok előtt térden állva imádkozzák a szentolvasót.

A település neve a latin Maria Nostra „A mi Máriánk” kifejezésből ered, a Börzsöny hegység csendes völgyében fekszik és a Váci Egyházmegyéhez tartozik. A monostort és templomot Nagy Lajos király alapította 1352-ben az általa nagyon kedvelt pálos szerzetesek részére. A pálos rend az egyetlen magyar szerzetesrend, amit Boldog Özséb a 13. században alapított remeteélettel élő szerzetesekből, akik életüket az imádságnak, a munkának és Isten szolgálatának szentelték. Fontos volt számukra a csend, mert úgy érezték, hogy így könnyebben meghallják Isten szavát.

Nagy Lajos királyunknak köszönhetjük Aachen dómjának magyar kápolnáját, Máriavölgy kegyhelyét (ma Marianka, Szlovákia), a régi kegykápolna megépítését Mariazell-ben és a Jasna Góra-i kolostort, amit tizenhat Márianosztráról elszármazott magyar pálos szerzetes alapított 1382-ben, amely látogatott búcsújáró helyé tette Czestochowát.

A monostor és a templom Márianosztrában sok száz év történetéről mesél. A török háborúk alatt pusztulásnak indult a kolostor és csak évtizedekkel Buda felszabadítása után, 1712-ben kezdődött meg a rendi élet újjászervezése Czestochowából érkezett

Kép: M.I. által generált kép

lengyel szerzetesek segítségével, akik elhelyezték a templomban a czestochowai kegyképet, a pálosok patrónájának képét. II. József császár 1786-ban fölözlatta ezt a rendet is, így a fehér habitust viselő szerzetesek csak a rendszerváltáskor, 1989-ben térhettek vissza.

A kegytemplom a falu legértékesebb műemléke, szentélye gótikus stílusú, hajója barokk, 2012-ben Basilica minor rangot nyert el XVI. Benedek pápától.

A Börzsöny zöld szívében a természet és a hit egymásra talál. Az erdő csendje nem csak a zaj hiánya, hanem olyan szakrális tér, ahol könnyebb meghallani Isten halk szavát. A pálos kövek nem csupán történelmi emlékek. Korunk nyugtalan világában különösen nagy ajándék a belső csend, amelyre a pálos lelkiség tanít bennünket.

„Már százezrek jöttek bízva hozzád,
Kegyhelyedre, Szűzanyánk.
Százegzerszer hallgattad meg néped,
Ha hozzád sírt, Patrónánk.
Nosztra kedves égi Pártfogója
Pálosoknak régi Szószólója,
Oltárodrol nézz le gyermekedre,
Kegyes szemmel nézz le ránk.”

Forrás: (Sz.n.) Márianosztra, é.n. 11.old.

Dávid Melinda

MAGNIFICAT ANIMA MEA DOMINUM

Kép: M.L. által generált kép

„Magasztalja lelkem az Urat” – Mária hálaéneke, a Magnificat az Egyház egyik legősbibb és legszebb imádsága. Lukács evangéliumának sorai évszázadok óta újra és újra megszólalnak: zoltártónusokon, gregorián dallamokon és a zenetörténet nagy mestereinek műveiben.

A Magnificat egy találkozásból születik. Mária, aki méhében hordozza Jézust, útra kel rokonához, Erzsébethez. Amikor találkoznak, Erzsébet felismeri Mária különleges küldetését, ő pedig énekkel válaszol: „Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben.”

Talán nem véletlen, hogy az Egyház minden este elimádkozza ezt az éneket a vesperásban. A nap végén arra hív, hogy visszatekintsünk: hol volt

jelen Isten az életünkben? Mi az, amiért hálát adhatunk?

A keresztény zenetörténet különös szeretettel fordult Mária énekéhez. A gregorián hagyomány letisztult dallamaitól a reneszánsz többszólamúságán át Johann Sebastian Bach ragyogó Magnificatjáig számtalan zeneszerző próbálta hangokba önteni a szövegből áradó örömet. Más korok, más zenei nyelvek – de ugyanaz a titok: Isten belép az ember történetébe.

A Magnificat ugyanakkor nem csupán szelíd hálaének. Erőteljes hitvallás is arról az Istenről, aki fölemeli az alázatosakat, betölti javakkal az éhezőket, és nem feledkezik meg ígéretéről. Mária személyes öröme így az egész világ reménységévé válik.

Talán ez az egyházzene egyik legmélyebb feladata is: a személyes imádságot közös énekké formálni. Hangot adni annak, amit szavakkal nehezen tudnánk kimondani, és fölemelni tekintetünket önmagunkról Isten felé.

A nyár csendesebb pillanataiban – egy templomban, esti imádságban vagy egy felcsendülő dallamban – bennünk is megszülethet Mária éneke: Magnificat anima mea Dominum. Magasztalja lelkem az Urat.

Mert az igazi egyházzene mindig ebből a mozdulatból születik: az ember felismeri Isten jelenlétét – és énekelni kezd.

A TITKOS LÁTOGATÁS – MIT CSINÁLT MÁRIA ÉS ERZSÉBET, AMIKOR TALÁLKOZTAK?

Szereted a titkokat? Akkor most elmesélek egyet.

Több mint kétezer éve történt egy különleges találkozás. Csendben kezdődött, mégis olyan fontos lett, hogy ma is emberek milliói emlékeznek rá.

Amikor Gábel angyal hírül adta Máriának, hogy ő lesz Jézus édesanyja, azt is elmondta neki, hogy idős rokona, Erzsébet is gyermeket vár. Mária nem sokáig gondolkodott. Hosszú útra indult, hogy meglátogassa őt. Nem azért ment, mert valaki kérte, hanem mert a szeretet indította útnak.

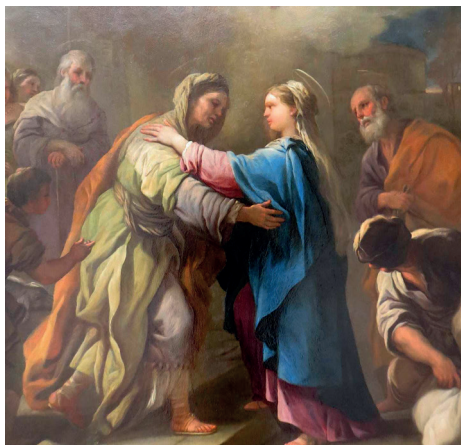
Ez volt az ő „titkos látogatása”. Nem azért, mert el kellett rejtteni, hanem mert csendben, szeretetből született. Néha a legfontosabb dolgok nem hangosak, hanem a szívből fakadnak.

Amikor Mária belépett Erzsébet házába, valami csodálatos történt. Erzsébet örömmel fogadta, és a kisbaba, Keresztelő Szent János örömeiben megmozdult édesanyja méhében. Az egész házat betöltötte az öröm és Isten szeretete.

Mária nemcsak beköszönt. Három hónapig maradt Erzsébet mellett. Segített a mindennapokban, beszélgettek, imádkoztak és együtt készültek a kisbábák érkezésére. Ez az igazi barátság: időt szánni egymásra, meghallgatni a másikat és segíteni, amikor szükség van ránk.

Most, a nyári szünetben talán te is meglátogatod a nagyszüleidet, a rokondaidat vagy a barátaidat. Egy mosoly, egy ölelés, egy segítő kéz vagy egy kedves szó néha többet ér minden ajándéknál.

Én is szeretném ezen a nyáron jobban észrevenni azokat, akiknek szükségük

van egy kis figyelemre vagy segítségre.

Nyári titkos küldetés

Válassz ki egy embert ezen a héten – lehet a nagymamád, a nagypapád, egy barátod vagy egy szomszéd –, és lepd meg egy kedves látogatással, egy rajzzal, egy öleléssel vagy egy segítő kézzel. Nem kell nagy dolgot tenni. A szeretet a legkisebb tetteken keresztül is ragyogni tud.

Kívánok nektek élményekben gazdag, vidám és áldott nyári szünetet! Gyűjtsetek sok szép emléket, vigyétek magatokkal Jézus szeretetét mindenhová, amerre jártok, és ne feledjétek: a legszebb találkozások azok, amelyek után egy kicsit jobb lesz a világ.

És ki tudja... talán szeptemberben újra találkozunk! Addig is őrizzétek a szívetekben ezt a titkot: a szeretetből fakadó legkisebb jótett is képes mosolyt csalni valaki arcára.

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Szeptember 6-án, vasárnap, 11.30 órakor Szent Gellért egyházközségi búcsúünnep és bérmlás. Nm. és Ft. Mohos Gábor püspök atya érkezik hozzánk. Ezt követően 13.00 órakor agapé, közös ebéd. Várjuk kedves Híveinket mind Stuttgartból, mind pedig a többi közösségből, hiszen összetartozásunk és egységünk tudta is erősödik közös búcsús ünnepünkön. Számítunk kedves híveink részvételére mind a 15 részegyház közösségből.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd szentmise. A híveket szeptember 4-én, 11-én, 18-án és 25-én várjuk.

Szeptember 18-án, pénteken, 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd szentmise. Ezt követően 19.00 órakor Barátságklub.

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napokon, azaz szeptember 3-án és szeptember 17-én 17.30 órakor Weingarteni délután a 14 Nothelfer Kapelle-ben. Rózsafüzért imádkozunk, utána szentmise, keretében katekézis.

*

Egyházközségi búcsúünnep

Szeptember 19-én Heidenheimban templombúcsú, Szent István király ünnepe. Utána természetesen agapé és rövid ünnepi műsor.

Kép: M.L. által generált kép

keresztényként én is Krisztust hordozom szívemben és viszem Őt másokhoz.

Ugyancsak örömteli találkozásra került sor 2026. július 15-én Rottenburg am Neckarban, amikor is Dr. Klaus Krämer püspök atya fogadott bennünket, 40 éves jubiláns papokat. Nyilván nagyon örömteli volt mind a szentmise a püspöki kápolnában, mind az azt követő ebéd és a személyes beszámolók a megtett útjainkról. Őszintén szólva meglepett, hogy mennyire képben van közösségünket illetően. Elismerő atyai szavait és biztatásait igyekszem megfogadni. Mondanom sem kell, ez a találkozás is mélyen megérintett.

Augusztus hónap első hétvégéjén Lakiteleken találkozom azon osztálytársakkal, akikkel együtt érettségiztünk 1979-ben. Javában folynak a készülétek, s nyilván ezen találkozást is nagy örömmel várom.

Ugyancsak várom a találkozást 2026. augusztus 16-án, vasárnap, 10.00 órákor Sárközújlakon mindazokkal, akik eljönnek szülőfalumba/-városomba, hogy a szentmisében együtt adhassunk hálát. Jó és örömteli érzés visszatérni a gyökerekhez!

Szeptember 6-án pedig újból találkozunk Stuttgartban. Remény szerint örömben, egészségesen és kipihenten. Különös lesz ez a találkozó is, hiszen Nm. és Ft. Mohos Gábor püspök atya látogat el hozzánk. Várunk Benneteket! Addig is sok örömteli találkozást kívánok!

Tibor atya

SZENTMISÉK

Balingen	szeptember 5	szombat	16.00 óra
Stuttgart – bérmálás és egyházközségi búcsú!	szeptember 6	vasárnap	11.30 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	szeptember 12	szombat	16.45 óra
Weingarten (14 Nothelfer Kapelle)	szeptember 13	vasárnap	10.00 óra
Ulm	szeptember 13	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim – egyházközségi búcsú!	szeptember 19	szombat	15.30 óra
Schwäbisch-Gmünd - megváltozott időpont!	szeptember 20	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	szeptember 20	vasárnap	15.30 óra
Tuttlingen	szeptember 26	szombat	16.00 óra
Böblingen	szeptember 27	vasárnap	9.30 óra
Eislingen	szeptember 27	vasárnap	15.00 óra

Szerkesztők: Bandean Andrea, Dr. Czuppper-Váraljai Ágnes,
Dávid Melinda, Pál Ramóna és Merlász Tibor
Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600